

Aan elkaar gedoopt

Ferdinand Cheval was een Fransman die rond 1900 een prachtig paleis bouwde. Hij deed dat van duizenden en duizenden steentjes, die hij gedurende 33 jaar verzamelde bij het lopen van zijn route als postbode. Hij maakt die stenen met cement, leem en gaas aan elkaar vast. Zijn *Palais idéal* is nog steeds te bezichtigen in Hauterives, zo'n 40 kilometer ten noorden van Valence.

1
Veel onderdelen vormen één geheel. Paulus gebruikt in *1 Korintiërs 12* niet het beeld van een paleis, maar dat van een lichaam. Een lichaam is opgebouwd uit heel verschillende ledematen: een schouder, een knie, een lever, de longen enzovoort. Zo bestaat de gemeente van Christus uit leden die nogal van elkaar verschillen.

Hoe zijn die aan elkaar vastgemaakt? Door de heilige Geest. 'Wij zijn allen gedoopt in één Geest en zijn daardoor één lichaam geworden.' Wij kennen de doop vooral als het teken van de band die je met Christus hebt. Maar je wordt door de doop ook verbonden met je medechristenen. De Geest doopt ons aan elkaar.

Denk ook aan de viering van het avondmaal. Het brood staat voor Christus' lichaam: wie ervan eet, hoort bij Hem. Tegelijk is het één brood, waar we samen van eten: we horen bij elkaar (*1 Korintiërs 10, 17*).

2
Door de doop worden we aan andere gedoopten vastgemaakt. Dat is niet goed te zien; er zit voor ons idee weinig verband tussen de doop van vandaag en die van een paar weken geleden. Toch loopt er een lijn tussen die doopbedieningen.

Volg de draad terug: je komt vanzelf bij je eigen doop uit. Het is als een lange slinger, waaraan vele vlaggetjes hangen.

Elke doopdienst doet je terugdenken aan je eigen doop. De christenen in Korinte, aan wie Paulus schrijft, waren relatief kort geleden gedoopt, (de meesten) als volwassenen. Ze konden zich hun eigen doop nog goed herinneren. Voor de meesten van ons geldt dat niet, ook omdat ze als kind gedoopt zijn. Maar het feit blijft: we zijn aan elkaar gedoopt, door de Geest.

3
En zo vormen we een eenheid, hoe verschillend we ook zijn.

Paulus heeft het over Joden en Grieken, over slaven en vrije mensen. Tussen hen bestonden destijds grote verschillen. Maar in de gemeente van Christus was ieders bijdrage even waardevol.

In onze gemeente zijn andere verschillen: tussen jong en oud(er), man en vrouw, gezond en ziek, theoretisch en praktisch opgeleid, nieuwkomers en oudgedienden, doeners en denkers. Die verschillen moeten niet weggepoetst worden: we moeten elkaar er juist om waarderen.

1 Korintiërs 12, 13

Schriftlezing

1 Korintiërs 12, 12-27

datum

23 september 2018

bijzonderheid

bediening van de doop

Alleen samen vormen we een lichaam. We hebben elkaar nodig. We horen bij elkaar, door de Geest aan elkaar gedoopt.

4
Paulus zegt nog iets: 'We zijn allen van één Geest doordrenkt.' Zoals een spons die ondergedompeld wordt geheel met water doordrenkt raakt, zo worden de dopelingen helemaal beheerst door de Geest. Hij geeft voortaan hun leven richting. En dat verbindt hen aan elkaar.

Wie gedoopt is, laat zich leiden door de Geest. Hij gaat de andere leden van het lichaam liefhebben, hij vergeeft hen wat ze hem hebben aangedaan, hij dient hen met de gaven die hij van de Geest gekregen heeft (dat laatste is het grotere thema van *1 Korintiërs 12-14*).

Is dat moeilijk? Ja, best wel. Het kan ook alleen door de kracht van de Geest. Je moet het bij Hem halen. Zo geef je vorm aan de eenheid die er al is, omdat we allen in één Geest gedoopt zijn, tot één lichaam.

Slot

Laten we het maar vaak tegen elkaar zeggen: 'Ik ben gedoopt, jij bent gedoopt, wij zijn gedoopt.' Zeg het als oudere tegen jongeren, als oudgediende tegen nieuwkomers, als doener tegen denkers. Dan laten we steeds meer zien dat we één lichaam zijn, waar we allemaal deel van uitmaken. Dan vormen we samen, al die verschillende steentjes, een prachtig gebouw, een paleis voor God!